

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 83.

Sjette Sessions anden Samling.

33te Møde.

Torsdagen den 15de Februar.

(Fort.)

Da ingen flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag:

Til Lovudkastets § 2 foreslaaes 1ste Punktum saaledes forandret:

„Naar en Debitor ikke i rette Tid betaler sin Gjæld, bliver han pligtig til fra den Dag, Creditor paa lovlig Maade søger sin Ret, og indtil Betalingen erlægges, at svare 1 pCt. høiere Rente end den, der er hjemlet ved Lovgivning eller ved Overenskomst mellem Parterne eller ved den blandt Kjøbmand stedfindende Skik og Brug“

vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

2) § 2 med den vedtagne Forandring vedtoges med 72 mod 1 Stemme.

Lovudkastets § 3 med de til samme stillede Ændringsforslag sattes derefter under Forhandling.

Ordføreren: § 3 bestemmer som Straf for Overtrædelse af Lagerlovgivningen, i Stedet for den, der tidligere har været bestemt, at der skal svares en Mulct fra det 4 til 20 Dobbelte af den ulovligt oppebaarne Fordeel; men der søies til, at, hvor det ikke lader sig nøgagtigt oplyse, hvor stor Fordelen har været, ved at Lagerlovgivningen er overtraadt, der maa den Mulct, der bliver at bestemme, efter Sagens famillige Omstændigheder, dog ikke overstige

$\frac{1}{4}$ Deel af den ublaante Capital. Med Hensyn hertil har et Fleertal af Udvalget foreslaaet, at denne Indskrænkning i Mulctens Størrelse, med Hensyn til de Tilfælde, hvor den ulovligt oppebaarne Fordeel ikke bestemt lader sig oplyse, skal bortfalde; thi, hvor Fordelen lader sig oplyse, er Straffen det 4 til 20 Dobbelte af den ulovligt oppebaarne Fordeel, saaledes, at undertiden en meget stor Deel af den laante Capital derved kan blive erlagt i Mulct; men, naar dette er Tilfældet, saa har Fleertallet meent, at der ikke var god Grund til at indskrænke Mulcten til en saadan $\frac{1}{4}$ Deel i de Tilfælde, hvor Fordelen ikke lader sig oplyse, da i Reglen Overtrædelsen i dette Tilfælde ere begaaede med større Klogskab, end hvor Fordelen bestemt lader sig oplyse; og da Mulcten i ethvert enkelt Tilfælde bestemmes af Domstolene, saa har Fleertallet fundet, at denne Indskrænkning ikke burde bestaae for disse Tilfælde. Naar det dernæst er tilføiet i Lovforslaget, at der ved Bestemmelsen af Mulctens Størrelse skal tages Hensyn til, hvorvidt den utilladelige Rente har været skult under en kunstig Forklædning, saa har 2 af Udvalgets Medlemmer subsidiairt, og de øvrige principalt foreslaaet, at denne Bestemmelse skal udgaae, idet man har meent, at der ikke kan gives noget Tilfælde, hvor der oppebares en saadan utilladelig Rente, uden at den fremkommer under en „kunstig Forklædning“. Naar det dernæst er anført, at det skulde være en for mildende Omstændighed, naar det kunde oplyses, at en Creditor, der havde oppebaaret større Fordeel end den, Loven tillader, kun havde gjort det af Feiltagelse eller Misforstaaelse, saa har Udvalget ikke heller anseet det for fornødent at lade det blive staaende, da